

Šejh Muhamed hadži Mejli Baba

Ne zna se se odakle je došao Šejh Muhamed hadži Mejli baba. Dok jedni tvrde da je došao iz jednog malog mjesta na granici između Turske i Sirije postoji teorija da je došao iz istoimenog mjesta u Uzbekistanu. Zna se pouzdano da je umro 1854 a to piše na tarihu njegovog nišana.

„On Allah, je vječno živi

Oh žalosti što preseli vođa zaljubljenih (derviša)

Bio je izvor dobrote, čovjek vjere šejh Muhamed

Taj slavuj Božijeg jedinstva nastani se u dženetu.

Odbacivši (tekst oštećen), napisao je Mejliji kronogram seobe. (tekst nejasan)

I sastao se sa Voljenim.“

10. džumadel-ahira 1270 (1854-10.03.)

Mjeli baba je bio u velikom prijateljstvu sa Ali-Pašom, Rizvanbegovićem-Stočevićem. Dok neki čvrsto vjeruju da mu je bio učitelj Ali -Paši, drugi su mišljenja da je Ali Paša bio samo muhib (prijatelj tarikata). Mi prihvatamo ovo prvo mišljenje.

Pričalo se kako je Mjeli-baba krenuo u posjetu Ali-paši Rizvanbegoviću u Stolac čiji je Mejli - baba bio muršid. Put je protekao mirno, proljeće i cvjetovi na granama pored puta su probهارali.

Najednom blizu mosta u Begovini, konji stali kao prikovani za zemlju. Počeli su njištati i propinjati se u zrak prednjim nogama. Iako su ih pratioci pokušavali smiriti oni nisu htjeli da se pomjere ni za tren.

Mejli-baba je rukom iz torbe izvadio komad hrane i bacio ga pred konje koji su se odmah smirili. „Ovo je za vas rekao je nevidljivim silama koje su priječile put. Najednom konji su se smirili i nastavili put.

„Naišli smo na džinsku sofru i prekinuli ih“-prokomentarisao je kratko Mejli-baba. Ovaj keramet pokazuje njegov odnos sa nevidljivim svijetom.

Također prenosi se da je jedanput Mejli –baba šetao dvorištem ,u Begovini u Stocu.Najednom vidio je dva dječaka a zreo šipak rumene boje stajao je ispred njih na stolu.Bilo je očito da žele prepoloviti šipak ali nisu imali nož a u rukama snage.Bili su to dječaci od 5-6 godina.Mejli –baba se zaustavio pored njih i samo pogledao šipak,koji se djelovanjem njegova pogleda odmah prepolovio.Djeca su stala u čudu ,gledajući keramet koji se desio pred njihovim očima.“...kako si uspio ...-otelo se nehotice jednom djetetu.Mejli-baba se samo osmjehnuo i rekao:“Recite „Bissmillahi“ i jedite,nek vam je ugodno.

Mejli-baba je dio svog života proveo veoma skromno.Jedaput je Ali –paša Rizvanbegović dao da mu se u Bosni gdje je živio,napravi kuća.Kada je kuća bila gotova bacio mu je ključ i rekao „Evo,napravio sam ti malo kolibe“.Kada se Mejli –baba vratio u svoj kraj vidio je oveću divno uređenu kuću koja je zadivljavala svojom ljepotom .Bilo ga je strah Allaha od tolike raskoši(kuća je bila potpuno opremljena)te je stao plakati.Plakao je dugo i od njegovih suza je potekao ljekoviti izvor čija voda i danas služi za liječenje „naročito duševnih oboljenja“.

Mejli-baba je bio Ehli Bejtski orijentiran i davao je prednost h.Aliji i Dvanaestorici Svetih Imama vjerujući u njihovu Bezgrešnost.Njegova ljubav prema Poslanikovoј porodici bila je velika.

Mejli-baba je uvijek bio nasmijan i kod njega je preovladavao varid nježnosti(Lutf-a).Često bi se šalio ,kako sa djecom,tako i sa odraslima govoreći i citirajući razne šale i dosjetke.Njegov najveći keramet kako se govorilo bilo je hodanje po vodi.Idući kod Ali-paše (bila je zima)voda je bila velika i nabujala.On je stao na kamen i prešao vodu cijele Bregave sa jednog kraja na drugi premostivši dvije obale.Ljudi su u čudu gledali kako hoda po vodi.On sam ništa nije rekao,samo je oborio pogled šuteći.Iz strahopoštovanja niko ga nista nije pitao.Hodanje po vodi zapamćeno je još jedino od šejh a Mustafe Žuje koji je kao mladić prešao Bregavu od kuće do džamije.

Ali-paša je veoma poštovao Mejli –babu i on bi se često vraćao sa velikim poklonima koje mu je Ali –paša davao.Prenosi se da su Mejli-baba i Ali –paša jedanput sjedili u Begovini.Kresivo Ali-paše nikako nije htjelo da se upali.Mejlja je uzeo malo pepela sa tri prsta iz mangale i bacio u zrak.Kresivo se zapalilo isotg trena.

Volio je sve ljude i životinje koje bi mu same ili na njegov poziv prilazile.Divljih životinja se nije bojao a mravi i sitni insekti su se snagom njegove srčane volje (himet)klanjali s puta tako da nikada nije pregazio ni mrava.

Ovaj velikan zaslužuje veliko mjesto u tradiciji,vjeri i kulturi Bošnjačkog naroda i treba učiniti sve da ne bude zaboravljen.

Stolac,16.10.2017

Šarac Jasminko